

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 8. april 2015
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPTLAU
Sags nr.: 1501827
Dok nr.: 1679165

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 16. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 722 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 722:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen, som er en historie fra det virkelige liv, der er delt på Facebook. Ministeren bedes redegøre for, om ministeren finder behandlingen rimelig, samt hvilke initiativer ministeren agter at tage, jf. SUU alm. del – bilag 970?”

Svar:

Regionerne har det endelige ansvar for, at borgere får den nødvendige hjælp og behandling efter sundhedsloven. Jeg kan derfor ikke forholde mig til den konkrete sag, som er beskrevet i bilag 970.

For så vidt angår hjælp i hjemmet til borgere med kronisk respirationsinsufficiens, som både modtager hjælp til respirationsbehandling efter sundhedslovens § 79 og hjælp efter servicelovens §§ 83, 85, 95 eller 96, har Folketinget i december 2014 vedtaget lov nr. 1537 af 27. december 2014 om ændring af sundhedsloven (Hjælperordninger til personer med kronisk respirationsinsufficiens). Reglerne blev vedtaget bl.a. med det formål at sikre, at borgeren får størst mulig indflydelse på eget liv og samtidig får behandling af høj kvalitet.

Det fremgår af lovens § 205 d, at regionsrådet og kommunalbestyrelserne i regionen skal indgå aftale om tilrettelæggelse af hjælperordninger i hjemmet til personer, som både har respirationshjælpere efter § 79, stk. 1 i sundhedsloven og hjælpere efter §§ 83, 85, 95 eller 96 i serviceloven. Aftalerne mellem regionsråd og kommunalbestyrelser skal træde i kraft den 1. juli 2015.

Det er således min forventning, at aftalerne mellem regionsråd og kommunalbestyrelser kan være med til at sikre et godt grundlag for tilrettelæggelse af fælles hjælperordninger for borgere med kronisk respirationsinsufficiens.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Tove Laursen